

foto's en teksten: Geert van der Wijk
geertfotografeert.nl / gvdwijk@gmail.com

zeelicht

we waadden door verfzeeën
van silent sea naar cape cod storm
toen raakte ik je kwijt
je blonde haar verdween ergens
in een poolzee
en ik verloor mezelf in
sabostapol sunrise
later vond ik je terug op een bankje
je zei: je kunt de verf nog ruiken
buiten loeide de lentezee
kleurkracht 10

albionlicht

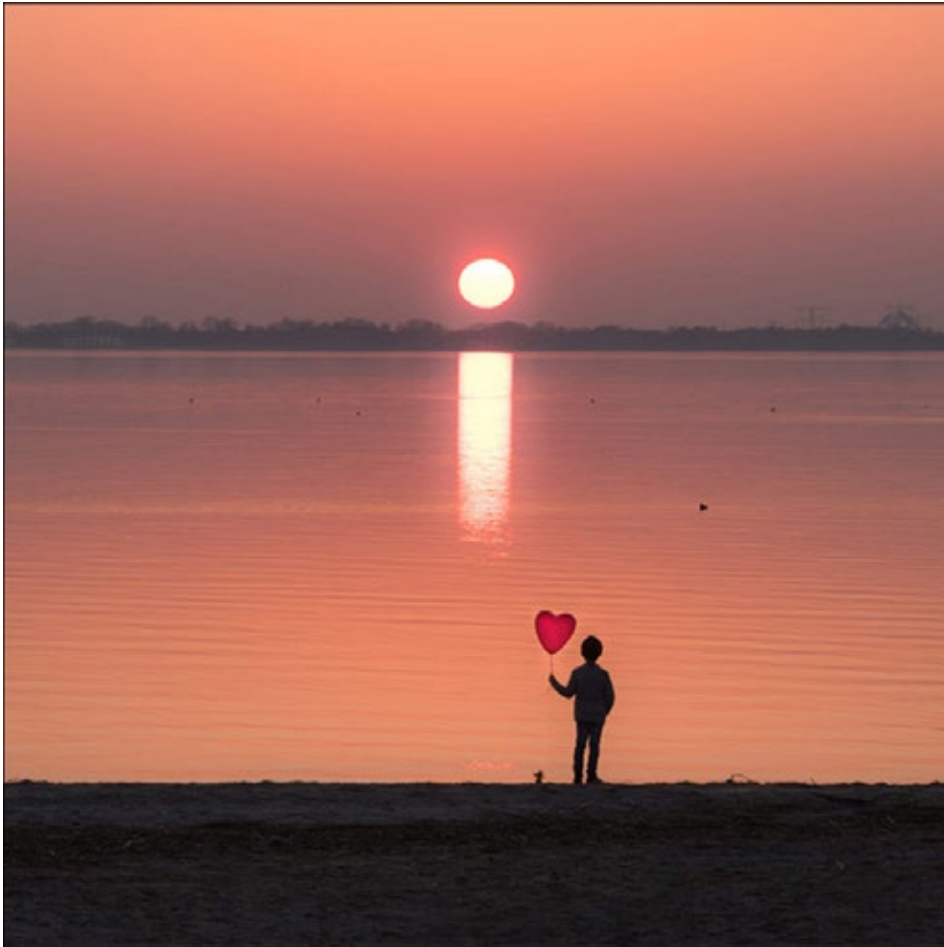
vannacht verscheen in mijn droom een visioen
ik liep en sliep op oude stenen van albion
de nevelen leken wolken of oude zielen
de schaduwen van kraaien vervliegende gedachten
bij het zwarte water van avalon hield ik halt
de zielenroerselen schenen mij zwanen toe
ik ontwaakte als een wetende zonder kennis

naarderlicht

met onze analoge gediafragmenteerde ogen
probeerden wij met een hoekmeetzoeker
de compositie van het haakse stratenplan
van Naarden te belichten en we besloten
gezien de krappe sluitertijden die ons restten
tot een gecropte versie van de gulden snede
die ons nog voldoende scherptediepte gaf
voor een romige bokeh van beslissende momenten

onze mening was na deze dag niet veranderd:
canon en nikon ten spijt; bierglas is het beste glas
en de bruinbalans van bitterballen blijft onovertroffen

schuldige onschuld

het kind is onschuldig
het meisje schaamt zich
voor haar spiegelbeeld

het hart is onschuldig
de file op de A2
lijdt stil om het CO₂

de liefde is onschuldig
het zandkasteel lost zich
zinloos op in de vloed

de zon is onschuldig
het ongeboren kind doneert
schuldbewust zijn hart

In dit universum kun je je niet verstoppen
Er is altijd wel iemand die jou mist of vergeet
Overall loert de rede, het verraad, kiekeboe!
Toch hoef je niet bang te zijn, huilen mag wel

In dit universum wil je niet worden gevonden
Teveel open deuren voor vallende kwartjes
Te weinig koeien heiligen de waarheid, boeboe!
Toch hoef je niet te wanhopen, weglachen mag

In dit universum kun je niet in jezelf vluchten
De integralen van de wiskunde falen steeds in schoonheid
De metaforen van de dichters zijn dorre bloemen, toedeloel!
Toch hoef je jezelf niet te beklagen, begrip tonen mag

de wormen komen

augustus zwaait af
september komt op
oktober loopt warm
november popelt

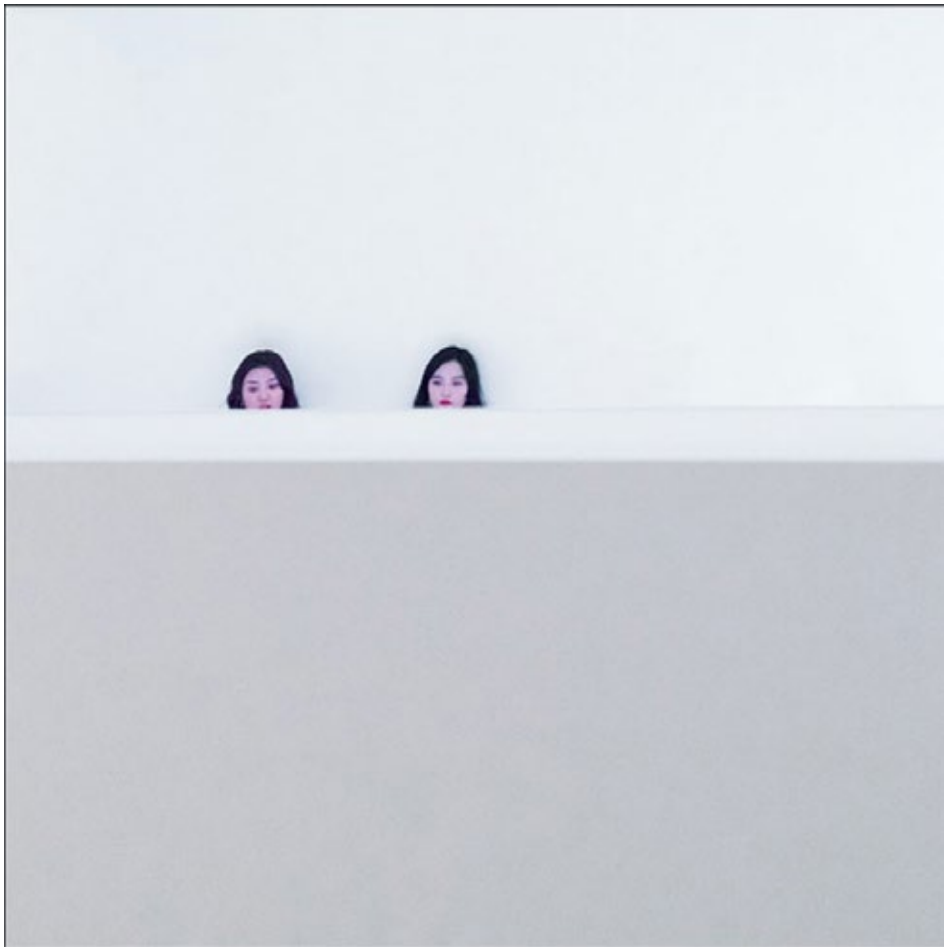
en de wormen?
zij komen allemaal
op het feestmaal
net als de stormen

de zomer legt het loodje
de herfst is de nieuwe eindbaas
de winter lacht in zijn vuistje
en de lente beidt zijn tijd

en de wormen? zij komen
zij zullen het licht stelen
en de stilte verdelen
tot donkere dromen

vandaag is de herfst
begonnen in zijn aller
simplerste eenvoud

3 wenken voor een gelaagd kunstenaarschap

een scheet in een volle kamer
heeft meer impact dan één op de hei
effect is timing, context is framing

schilder een witte kamer zwart
en de witte kat wordt zichtbaar
met andere woorden: met andere ogen

op een zilveren schaal ligt Flappie
een godenzoon wordt gekruisigd
kortom: kill your darlings - halleluja